

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy następujące zarzuty:

- 1) Całkowity brak uzasadnienia, również ze względu na całkowity brak oceny, w związku z czym niezrozumiałe jest dlaczego Wspólnota nie przyznała skarżącemu 100-procentowego, lecz jedynie częściowy zwrot kosztów leczenia. Jest przy tym oczywiste, że administracja nie dokonała stosownej oceny procesu, który doprowadził w dniu 20 czerwca 2005 r. do złożenia przez skarżącego wniosku, w razie potrzeby — w świetle wszystkich przedstawionych przez skarżącego dowodów;
- 2) Naruszenie prawa, ponieważ w związku ze stanem zdrowia skarżącego, na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, przysługiwało mu prawo do 100-procentowego zwrotu kosztów leczenia;
- 3) Naruszenie obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji, ponieważ z całokształtu okoliczności wynika, że pozwana nie uwzględniła w należyty sposób interesów skarżącego i dopuściła się szeregu związanych ze sobą czynności oraz do powstania faktów, które ze względu na ich kwalifikowaną niezgodność z prawem oraz znaczny okres, w którym występowały, stanowią naruszenie tego obowiązku i tej zasady, przy czym zasada dobrej administracji wynika z art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2007 r. — Sandor przeciwko Komisji

(Sprawa F-69/07)

(2007/C 235/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Virag Sandor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ustalających warunki zatrudnienia skarżącej w charakterze pracownika kontraktowego w zakresie w jakim przewidują z jednej strony zastosowanie zastrzeżenia, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia innych pracowników (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”) oraz art. 1 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a z drugiej strony przewidują czas trwania umowy na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, po tym jak pracowała dla Komisji od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 15 września 2006 r. jako członek personelu miejscowego i pomocniczego na podstawie 14 różnych następujących po sobie umów o pracę na czas określony, zatrudniona została w charakterze pracownika kontraktowego na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r. Po stwierdzeniu w trakcie badania lekarskiego poprzedzającego zatrudnienie, że skarżąca jest chora, organ upoważniony do zawierania umów zastosował zastrzeżenie, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia i art. 1 załącznika VIII regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi, że ograniczając czas trwania umowy pracownika kontraktowego, Komisja naruszyła zasadę stabilności zatrudnienia wynikającą z ogólnych zasad prawa dotyczących ochrony pracowników. Jeżeli okaże się to konieczne, przywołuje ona niezgodność z prawem art. 88 warunków zatrudnienia.

Ponadto skarżąca twierdzi, że klauzula zastrzegająca niedopuszczenie do skorzystania ze świadczeń z zakresu inwalidztwa i śmierci narusza zakres art. 100 warunków zatrudnienia, ponieważ administracja narzuca jej nowy okres wykluczenia wynoszący 5 lat choć pracuje ona w Komisji od dnia 1 maja 2001 r.. Jeżeli okaże się to konieczne przywołuje ona niezgodność z prawem art. 100 warunków zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2007 r. — Doktor przeciwko Radzie

(Sprawa F-73/07)

(2007/C 235/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frantisek Doktor (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: S. Rodrigues, R. Albelice i Ch. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady z dnia 24 października 2006 r. o rozwiązaniu umowy ze skarżącym na koniec okresu próbnego wraz z decyzją z dnia 16 maja 2007 r. o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego;
- wskazanie organowi powołującemu skutków, jakie pociąga za sobą stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności możliwości odbycia drugiego okresu próbnego w innej służbie lub przedłużenie okresu próbnego wraz z przeniesieniem na stanowisko niezwiązane z odpowiedzialnością kierownika wydziału, na zakończenie którego dokonana zostanie ponowna ocena kwalifikacji skarżącego;

- zobowiązanie pozwanej do naprawienia poniesionej szkody, zarówno z punktu widzenia zawodowego i finansowego (nawiązanie do wynagrodzenia i dodatków jakie skarżący otrzymałby od dnia 1 listopada 2006 r. do dnia przywrócenia do pracy wskutek stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji) jak i doznanej krzywdy (nawiązanie do przykładowej kwoty 50 000 EUR);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy oparty jest na naruszeniu art. 34 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji. W szczególności jego okres próbny odbył się w nietypowych warunkach i w sposób sprzeczny z wewnętrznymi normami proceduralnymi.

Drugi zarzut oparty jest na naruszeniu obowiązku uzasadnienia, ponieważ decyzja o rozwiązaniu umowy nie zawierała wyjaśnień i zawierała sprzeczne i mniej korzystne zapisy niż te zawarte w pierwszym sprawozdaniu na zakończenie okresu próbnego.

W trzecim zarzucie skarżący twierdzi, że decyzja o zwolnieniu jest nieproporcjonalna i dotknięta oczywistym błędem w ocenie, ponieważ z jednej strony nie uwzględnia rezultatów określonych testów osobowościowych i że z drugiej strony ocena negatywna jako kierownika wydziału, nawet gdyby uznać ją za uzasadnioną, powinna prowadzić jedynie do przeniesienia na stanowisko bez takiej odpowiedzialności.

W czwartym zarzucie skarżący podnosi naruszenie prawa do obrony i zasady równego traktowania, ponieważ decyzja o zwolnieniu podjęta została w oparciu o sprawozdania przyjęte bez jego uprzedniego wysłuchania, z których ostatnie zakończone zostało z naruszeniem obowiązujących norm proceduralnych.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2007 r. — Brown i Volpato przeciwko Komisji

(Sprawa F-75/07)

(2007/C 235/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Colin Brown (Bruksela, Belgia) i Alberto Volpato (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich opublikowanej w Informations administratives nr 55-2006 z dnia 17 listopada 2006 r., ponieważ zostali w niej awansowani do grupy AD 9 stopień 1 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności w razie potrzeby decyzji Komisji z dnia 23 kwietnia 2007 r. jako oddalających zażalenia wniesione przez skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, kwestionują decyzję o ich awansie w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r. do grupy AD 9, nowej grupy, dodanej od dnia 1 maja 2004 r. między grupę AD8 (poprzednio A7) i AD10 (poprzednio A6). Twierdzą, że powinni być awansowani nie do grupy AD 9 lecz do grupy AD10, podobnie jak uczyniono to w ramach postępowania w sprawie awansu za 2004 r. w stosunku do urzędników, którzy, jak skarżący, w dniu 30 kwietnia 2004 r. zaszeregowani byli w grupie A7 i mieli prawo awansu do wyższej grupy A6.

Skarżący podnoszą zarzuty podobne do zarzutu pierwszego i trzeciego w sprawie F-105/06 (¹).

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006, str. 45.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2007 r. — Birkhoff przeciwko Komisji

(Sprawa F-76/07)

(2007/C 235/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerard Birkhoff (Weitau, Niemcy) (przedstawiciel: K. Hösgen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego (nr R/16/07) z dnia 18 kwietnia 2007 r. w sprawie zażalenia wniesionego przez skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.